

Księga Jozuego

Rozdział 22

1. Tegoż czasu przyzywał Jozue Rubenitów i Gadytów i połowice pokolenia Manasse, 2. i rzekł do nich: Uczyniliście wszystko, co wam przykazał Mojżesz, sługa PANSKI; mnieście też we wszystkim byli posłuszni 3. a nie opuściliście braciej waszej przez długi czas aż do dnia dzisiejszego, przestrzegając rozkazania JAHWE Boga waszego. 4. Ponieważ tedy dał JAHWE Bóg wasz braciej waszej odpoczynek i pokój, jako był obiecał, wróćcież się a idźcie do przybytków waszych i do ziemie osiadłości, którą wam dał Mojżesz, sługa PANSKI, za Jordanem, 5. wszakże tak, żebyście strzegli pilnie i skutkiem wypełnili przykazania i zakon, który wam przykazał Mojżesz, sługa PANSKI, żebyście miłowali JAHWE Boga waszego a chodzili wszystkimi drogami jego i zachowali przykazania jego, i dzierżeli się go, i służyli ze wszystkiego serca i ze wszystkiej dusze waszej. 6. I błogosławił im Jozue, i puścił je, którzy się wrócili do przybytków swoich. 7. A połowicy pokolenia Manasse dał był Mojżesz osiadłość w Basan, i przetoż połowicy, która ostała, dał Jozue dział między inną bracią ich za Jordanem ku zachodniej stronie. A gdy je puszczał Jozue do przybytków ich i błogosławił im, 8. rzekł do nich: Z wielką majątnością i bogactwy wracacie się do siedlisk waszych, ze srebrem i złotem, z miedzią i z żelazem, i z odzieniem rozmaitym: podzielcież korzyść nieprzyjacielską z bracią waszą. 9. I wrócili się, i poszli synowie Ruben i synowie Gad, i pół pokolenia Manasse od synów Izraelowych z Silo, które leży w Chanaan, aby weszli do Galaad, ziemie osiadłości swojej, którą otrzymali według rozkazania PANSKIEGO przez rękę Mojżesza. 10. A gdy przyszedli do pagórków Jordańskich do ziemie Chananejkiej, zbudowali przy Jordanie ołtarz niezmiernie wielki. 11. Co gdy usłyszeli synowie Izraelowi i do nich odnieśli pewni powiedacze, że synowie Ruben i Gad i pół pokolenia Manasse zbudowali ołtarz w ziemi Chananejkiej, na pagórkach Jordanowych przeciwko synom Izraelowym, zeszli się wszyscy do Silo, aby ciągnęli i walczyli przeciwko im. 12. A w tym czasie posłali do nich do ziemie Galaad Fineesa, syna Eleazara kapłana, 13. i dziesięć książąt z nim, po jednym z każdego pokolenia. 14. Którzy przyszedli do synów Ruben i Gad i połowice pokolenia Manasse do ziemie Galaad i rzekli do nich: 15. To rozkazuje wszytek lud PANSKI: Cóż to jest za przestępstwo? 16. Czemuście opuścili JAHWE Boga Izraelskiego zbudowawszy ołtarz świętokradzki, a od służby jego odstąpiwszy? 17. Czy mało na tym macie, żeście zgrzeszyli w Beelfegor i aż do dzisiejszego dnia zmaza tego grzechu na nas trwa, i siła z ludu upadło? 18. A wyście dziś opuścili JAHWE, a jutro na wszystkiego Izraela gniew jego srożyć się będzie. 19. Jeśli rozumiecie, że nieczysta jest ziemia osiadłości waszej, przyprowadźcież się do ziemie, w której jest przybytek PANSKI, a mieszkajcie między nami, tylko żebyście od JAHWE i od naszej społeczności nie odstąpili, zbudowawszy ołtarz mimo ołtarz JAHWE Boga naszego. 20. Izali Achan, syn Zare, nie przestąpił przykazanie PANSKIE i na wszytek lud Izraelski gniew jego przypadł? A on był jeden człowiek, a bodaj był sam zginął w grzechu swoim. 21. I odpowiedzieli synowie Ruben i Gad i pół pokolenia Manasse

książętom poselstwa Izraelskiego: **22.** Namocniejszy Bóg JAHWE, Namocniejszy Bóg JAHWE sam wie i Izrael pospołu zrozumie: jeśli przestępstwa umysłem ten ołtarześmy zbudowali, niechaj nas nie strzeże, ale nas niechaj skarże teraz; **23.** i jeśliśmy ji tym sercem uczynili, abyśmy całopalenia i obiaty, i ofiary zapokojne nań kładli, on niechaj szuka i sędzi; **24.** a nie raczej z tej myśli i namowy, żeśmy mówili: Jutro rzeką synowie waszy synom naszym: Cóż wam i JAHWE Bogu Izraelskiemu? **25.** Granice położył JAHWE między nami i wami, o synowie Ruben i synowie Gad, Jordan rzekę, a przetoż nie macie części w JAHWE. A za tą przyczyną synowie waszy odwrócą syny nasze od bojaźni PANSKIEJ. Zdało się nam tedy lepiej, **26.** i rzekliśmy: Zbudujmy sobie ołtarz nie na całopalenia ani na ofiarowanie ofiar, **27.** ale na świadectwo między nami i wami, i dziećmi naszemi a potomstwem waszym, abyśmy służyli JAHWE a mieli prawo ofiarować i całopalenie, i obiaty, i zapokojne ofiary; a żadną miarą nie mówili jutro synowie waszy synom naszym: Nie macie wy części w JAHWE. **28.** A jeśli by chcieli mówić, odpowiedzą im: Oto ołtarz PANSKI, który uczynili ojcowie naszy, nie na całopalenia ani na ofiarę, ale na świadectwo nasze i wasze. **29.** Boże nas uchwaj tego grzechu, żebyśmy odstąpili od JAHWE i opuścili szlady jego, zbudowawszy ołtarz na całopalenia i obiaty, i na ofiarowanie ofiar, oprócz ołtarza JAHWE Boga naszego, który zbudowano przed przybytkiem jego. **30.** Co usłyszawszy Finees kapłan i książęta poselstwa Izraelowego, którzy z nim byli, ubłagali się a słowa synów Ruben i Gad i pół pokolenia Manasse barzo wdzięcznie przyjęli. **31.** I rzekł Fines, syn Eleazara, kapłan, do nich: Teraześmy doznali, że jest JAHWE z nami, ponieważście wolni od tego przestępstwa i wybawiliście syny Izraelowe z ręki PANSKIEJ. **32.** I wrócił się z książęty od synów Ruben i Gad z ziemie Galaad z granic Chananejskich do synów Izraelowych i dał im sprawę. **33.** I podobała się mowa wszystkim, którzy słyszeli. I chwalili Boga synowie Izraelowi a nie mówili dalej, żeby mieli iść przeciwko im i walczyć a zgładzić ziemię ich osiadłości. **34.** I nazwali synowie Ruben i synowie Gad ołtarz, który byli zbudowali: Świadectwo nasze, że JAHWE sam jest Bóg.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.